

=====
Ref. queixa núm. 070347
=====

(Assumpte: versió en castellà de la pàgina web de l'Ajuntament de Cofrentes)

Senyor,

Agraïm el seu últim escrit, mitjançant el qual ens contesta a la queixa de referència, promoguda davant esta institució pel Sr. (...).

Com vosté sap, en el seu escrit inicial de queixa l'interessat, substancialment, denunciava la no-utilització i no-promoció del valencià per part d'eixa administració local, i centrava el motiu de la queixa, especialment, en la no-disponibilitat d'un accés en valencià a la pàgina web municipal.

En considerar que la queixa reunia els requisits exigits per la Llei reguladora d'esta institució, la vam admetre a tràmit. En este sentit i a fi de contrastar l'escrit de queixa, vam sol·licitar un informe a eixe ajuntament. De la comunicació rebuda es dedueix que adaptar els continguts de la pàgina web municipal a la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana "requeriría un mayor costo económico. No obstante el nuevo Ayuntamiento que salga después de las elecciones, tendrá en cuenta este tema."

Una vegada rebut l'informe, en vam donar trasllat al promotor de la queixa, a fi que, si ho considerava oportú, presentara un escrit d'al·legacions, i així ho va fer, i va ratificar íntegrament el seu escrit inicial. Especialment, el ciutadà cridava l'atenció sobre el fet que l'informe emés per l'Ajuntament de Cofrentes estiguera redactat en castellà, quan, per contra, l'expedient, i especialment la petició d'informe, havien estat redactats en valencià.

En el present expedient de queixa es plantegen essencialment dues qüestions que, tot i que relacionades entre si, han de ser analitzades per separat a fi d'evitar possibles equívocs. En primer lloc, en el present expedient es planteja la correcció de l'actuació administrativa amb relació a l'existència, exclusivament, d'una

versió en castellà de la pàgina web municipal; en segon lloc, en el present expedient es planteja, així mateix, la possible vulneració dels drets lingüístics del ciutadà com a conseqüència de l'emissió d'un informe en una llengua cooficial distinta de l'emprada tant pel ciutadà en el seu escrit inicial de queixa com per esta institució al llarg de la tramitació de l'expedient.

Pel que fa a la primera qüestió i tenint en compte que l'actuació descrita podria no ser suficientment respectuosa amb els drets del promotor de la queixa, li demane que considere els arguments que, com a fonament del suggeriment amb què concloem, li expose seguidament:

La Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat Valenciana i, especialment, la recuperació del valencià, definit com "llengua històrica i pròpia del nostre poble", i d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma cooficial propi han legislat en la matèria, mitjançant lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en aquells àmbits oficials: administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.) amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

L'aplicació d'estes lleis de normalització lingüística duta a terme per les diverses comunitats autònomes motiva, de vegades, que ciutadans que tenen com a llengua habitual el valencià, consideren vulnerats els seus drets lingüístics per l'ús d'una llengua o l'altra per part de les autoritats i les oficines públiques.

La normativa vigent respecte de l'ús del valencià, continguda en la Constitució espanyola, en l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana i en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, és clara i terminant, i no deixa lloc a cap interpretació, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística, tal com es desprén de l'art. 7.4 i .5 de l'Estatut d'autonomia, en assenyalar que "Caldrà atorgar un especial respecte i protecció a la recuperació del valencià".

La Llei d'ús i ensenyament del valencià no és una altra cosa que el desenvolupament normal de les previsions contingudes en la Constitució espanyola i en l'Estatut d'autonomia respecte de l'ús de la nostra llengua com

l'objectiu últim de recuperar la desigualtat que encara existix respecte de l'altra llengua oficial, el castellà, sense que en cap cas puga prevaler l'una sobre l'altra.

Així doncs, i en el sentit que és missió d'esta institució vetlar pel compliment dels preceptes constitucionals, estatutaris i legislatius citats, són constants les recomanacions del Síndic de Greuges a l'Administració pública valenciana, perquè els impresos, formularis, models oficials que utilitza eixa Administració pública valenciana i els organismes que en depenen, siguen redactats, de conformitat amb la legislació vigent respecte d'això, en les dos llengües oficials de la nostra comunitat autònoma. Res no impedis que esta recomanació s'estenga també a les pàgines web dels ens i les administracions públiques.

Amb relació a la segona qüestió plantejada, hem de recordar que el present expedient de queixa s'inicia, com coneix, com a conseqüència d'un escrit dirigit a esta institució per l'interessat, íntegrament redactat en valencià.

En conseqüència, i com a garantia dels drets reconeguts en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, la petició d'informe que els va ser realitzada, es va fer en la llengua triada per l'interessat, això és, en valencià. No obstant això, l'informe remés per vosté es troba redactat íntegrament en llengua castellana.

Una de les conseqüències essencials que es deriven dels mandats continguts en els preceptes anteriorment mencionats és el dret que assistix a qualsevol ciutadà, en les seues relacions amb l'Administració, a triar la llengua en què este desitge que es produïsquen les comunicacions i la tramitació dels expedients, del qual sorgix el correlatiu deure de l'Administració de respectar esta elecció i d'emprar, al llarg de tot el procediment, l'idioma que haguera estat triat. D'acord amb això, l'article 11 de la Llei d'ús i ensenyament del valencià declara que "en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i en què hi haja altres interessats que així ho manifesten, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot el que els afecte en la llengua oficial que trien, qualsevol que siga la llengua oficial en què s'haguera iniciat. 2. De la mateixa manera, siga quina siga la llengua oficial emprada, en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i la resta d'actuacions es faran en la llengua indicada pels interessats".

En el present expedient, però, la remissió de l'informe ha estat en castellà, tot i que la llengua triada pel ciutadà ha estat el valencià, la qual cosa no s'ajusta als mandats legals anteriorment exposats.

Atenent a tot el que hem dit més amunt i de conformitat amb el que preveu l'article 29 de la Llei de la Generalitat Valenciana 11/1988, de 26 de desembre, reguladora d'esta institució, recomanem a l'Ajuntament de Cofrentes que, en la seua pàgina web, observe el règim de cooficialitat lingüística instaurat a la Comunitat Valenciana, sense que en cap cas puga prevaler una llengua sobre l'altra, ja que el valencià, llengua oficial de la Comunitat Valenciana, ho és també de la Generalitat

i de l'Administració pública, de l'Administració local i d'altres corporacions i institucions públiques dependents d'aquella, per la qual cosa els poders públics, autonòmics i locals estan obligats, d'acord amb el manament contingut en l'article 7 de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana a impulsar l'ús del valencià en totes les esferes socials i especialment en l'Administració pública.

De la mateixa manera, he de recordar-li els deures legals que la Constitució i la legislació vigent li imposa de respectar els drets lingüístics dels administrats, i d'utilitzar en tots els procediments i en qualssevol altres formes de relació amb ells, la llengua (castellana o valenciana) triada per ells.

Així mateix, d'acord amb la normativa citada, li agraiem que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste si accepta el suggeriment que li femo, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-lo. Perquè en prenga coneixement, li faig saber, així mateix, que a partir del mes següent a la data en què s'ha dictat esta resolució, serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

Emilia Caballero Álvarez
Síndica de Greuges e.f. de la Comunitat Valenciana